

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra MENNESKENES BØRN II

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 309. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908711701024/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

— Aa, I ha'de sgu nok hittet et andet Sted at gaa hen!
— mente Anders. — Men hvorfor vilde hun nu absolut ha'
den væk?

— Det er da forklarligt nok, synes jeg!

— Ja—a, det er det vel.

— Og saa er der osse det, vedblev Pestinak-Lars — at
naarsomhelst hun kommer ned her i Haven, saa sørger jeg
altid for at ha' lidt og pusle med hér omkring.

— Hi, hi! og det skær hende i Øjnene.

— Forstaar sig!

— Begriveligvis ja, hæ!

— Og saa lokker jeg immer den lille Annette hened
for at se paa Roserne.

— Hæ, naa, ja, hun er jo osse Jer egen Datter!

— Ja—a, sukkede Pestinak-Lars og tog paa at blive sen-
timental igen — og mange Gange naar hun staar her og
snakker mildt og venligt til mig, Anders Skovfoged, er jeg
ved at si'e hende, hvordan det hele forholder sig.

— Jamen det ska' I sgu'ne gøre, Christensen, sagde den
gamle angest.

— Jamen I forstaar mig da?

— Ja—a, jeg forstaar Jer godt nok . . . men I ska' sgu'ne
gøre det alligevel!

— Næi vist saa, jeg gør det jo heller ikke, og jeg er jo
heller ikke værdig dertil! men i Fjor, da tog jeg hendes
Haand og kyssede den, jeg kunde ikke la' det være for al-
drig det! og saa saa' jeg paa hende og sa'e: min lille An-
nette!

— Naada!

— Ja hun blev begriveligvis saa bange, at hun løb sin
Vej. Og saa Dagen efter kommer Fruen og melder mig, at
hvis jeg prøvede paa saadan no'en Hundekunster tiere, saa
skulde jeg blive jaget fra Gaarden den samme Dag, for der
var ikke én, der vilde tro paa mine Historier, sa'e hun, da
alle og enhver vidste at . . .

— Vidste a' hva'? spurgte Anders, da den anden stop-
pede op.

— Vidste, at jeg *drak!* sagde Lars haardt.

— Sa'e hun *det?*